

POSTANOWIENIE

Dnia 17 września 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner (sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku B. U.

przy uczestnictwie S. S.

o zniesienie współwłasności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 września 2010 r.,

zażalenia uczestnika postępowania

na postanowienie Sądu Okręgowego w G. z dnia 14 grudnia 2009 r., sygn. akt V WSC

(...) [V Ca (...)],

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w G., postanowieniem z dnia 14 grudnia 2009 r. w sprawie V WSC (...) odrzucił skargę kasacyjną uczestnika postępowania S. S., w sprawie z wniosku B. U. o zniesienie współwłasności, od postanowienia Sądu Okręgowego w G. z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie V Ca (...).

Przyczyną odrzucenia skargi było niespełnienie przez nią wymagań formalnych określonych w art. 398⁴ k.p.c., w szczególności wskutek nieprawidłowego uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący został wezwany przez Sąd Okręgowy do uzupełnienia braków skargi kasacyjnej poprzez nadesłanie jej odpisu

oraz uzasadnienia wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, ale wykonał tylko pierwszą część wezwania. W związku z tym na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. skarga została postanowieniem odrzucona.

Postanowienie to zaskarżył zażaleniem uczestnik postępowania, wnosząc o jego uchylenie i zasądzenie kosztów postępowania. Zarzucił zaskarżonemu postanowieniu naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 398¹ § 2 k.p.c. oraz art. 398⁶ § 2 k.p.c. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie oraz błędną wykładnię, w sytuacji, gdy uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania spełnia, jego zdaniem, wszystkie wymagania przewidziane prawem, a więc wniosek sporządzony jest prawidłowo i skarga nie powinna zostać odrzucona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega odrzuceniu z tej przyczyny, że zostało wniesione przez osobę, która nie wykazała pełnomocnictwa do występowania przed Sądem Najwyższym, w tym także do sporządzenia i wniesienia skargi kasacyjnej do Sądu Najwyższego.

Występujący z urzędu w postępowaniu przed sądem powszechnym pełnomocnik uczestnika postępowania wniósł zażalenie do Sądu Najwyższego na postanowienie Sądu Okręgowego w G. z dnia 14 grudnia 2009 r. o odrzuceniu skargi kasacyjnej, przy czym powodem odrzucenia skargi było wskazane na wstępie niedopełnienie przez skarżącego, zdaniem Sądu, warunków formalnych wniesienia skargi kasacyjnej. Tymczasem z akt sprawy V Ca (...) Sądu Okręgowego w G. nie wynikało, że wnoszący je adwokat jest ustanowiony z urzędu także w postępowaniu wywołanym wniesieniem skargi kasacyjnej (art. 87¹ § 1 k.p.c.; por. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2008 r., III CZP 142/07, OSNC 2008, nr 11, poz. 122). Wobec tego Przewodniczący Wydziału w Sądzie Najwyższym, zarządzeniem z dnia 23 kwietnia 2010 r. wezwał podpisanego pod zażaleniem adwokata do wykazania w terminie 7-dniowym, że jest umocowany do występowania w imieniu uczestnika także przed Sądem Najwyższym (por. postanowienie SN z dnia 17 października 2009 r., III CZ 55/09, OSN-ZD 2010, Nr C, poz. 73). Wezwanie to zostało doręczone dnia 4 maja 2010 r., ale w aktach sprawy brak jest jakiegokolwiek odpowiedzi ze strony wezwanego adwokata, nie ma także wymaganego pełnomocnictwa.

W takiej sytuacji, mając na względzie art. 87¹ § 1 k.p.c. należy uznać, że zażalenie podlega odrzuceniu na podstawie art. 373 w związku z art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c.